

Усе це дає можливість стверджувати те, що в Україні існує загроза борговій безпеці, що своєю чергою ставить під загрозу можливість держави розраховуватись за своїми зобов'язаннями, фінансову безпеку країни загалом та її репутацію.

Список використаних джерел:

1. Наказ Міністерства економічного розвитку і торгівлі України «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо розрахунку рівня економічної безпеки України» від 29 жовтня 2013 року № 1277 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://cct.com.ua/2013/29.10.2013_1277.Htm
2. Дані Національного банку України щодо міжнародних резервів [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/category?cat_id=7693066.
3. Дані Національного банку України щодо короткострокового зовнішнього боргу [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=36693543>

К. н. д. у. Ізюмська В. А., Пойманова А. Г.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**ПРОГРАМНО-ЦІЛЬОВИЙ МЕТОД ЯК МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
ЕФЕКТИВНОГО ВИКОРИСТАННЯ БЮДЖЕТНИХ КОШТІВ**

Відмінно від постатейних методів планування бюджету, де здійснюється контроль лише за цільовим використанням грошових коштів, програмне бюджетування забезпечує функцію контролю якості результатів виконання програми.

Іншими словами, позиція утримання та фінансування бюджетної установи змінюється на позицію надання бюджетної послуги. Ця позиція відповідає ключовому принципу демократії європейських країн – принципу субсидіарності, наведеному у статті 7 Бюджетного кодексу України. «Принцип субсидіарності – розподіл видів видатків між державним бюджетом та місцевими бюджетами, а також між місцевими бюджетами повинен ґрунтуватися на максимально можливому наближенні надання суспільних послуг до їх безпосереднього споживача» [1].

В світовій фінансовій практиці при застосуванні ПЦМ використовуються наступні показники: затрат, робочого навантаження, продукту, продуктивності та результативності, а також показники користі. Це позитивно впливає на такі чинники, як покращення якості надаваних державою послуг; підвищення рівня ефективності бюджетних видатків, що забезпечує економію витрачаємих бюджетною установою коштів; зростання відповідальності бюджетних установ за результати їх діяльності; досягнення стратегічних цілей держави або органів місцевого самоврядування.

Підсумовуючим структурним елементом програмно-цільового методу бюджетного планування є показники результативності бюджетних програм або індикатори, як їх звичайно називають в світовій фінансовій практиці. В закордонних методиках деяких європейських країн показниками результативності

є певні кількісні виміри рівня задоволеності громадян послугами державного сектору, а також продуктивність та рентабельність державних послуг. В табл. 1 наведені окремі набори показників виконання бюджетних програм, які застосовуються в деяких країнах світу. Найбільш поширеним являється комплексне застосування показників затрат, продуктивності, якості та ефективності [2].

Таблиця 1. Показники виконання бюджетних програм, які застосовуються в окремих країнах світу

Велика Британія	Австралія	Нова Зеландія	США	Україна
Затрати	Затрати	Затрати	Затрати	Затрати
Результативність	Кількість Продукт Результативність	Кількість	Продукт Результативність	Продукт
Ефективність	Ефективність, Своєчасність	Своєчасність	Ефективність	Ефективність
Якість	Якість Вплив Користь	Якість	Якість	Якість

Аналізуючи практику застосування планування бюджету за програмно-цільовим методом на відміну постатейного планування, можна навести наступні позитивні аспекти: по-перше, акцент ставиться на плануванні результатів витрачання бюджетних коштів, а не на контролі за видами й об'ємами бюджетних видатків; по-друге, при розподілі бюджетних коштів враховується не тільки їх наявність, а й показники соціально-економічної ефективності; по-третє, витрачання бюджетних коштів спрямоване не на утримання бюджетної установи, а на фінансування якісної державної послуги; по-четверте, значним чином посилюється відповідальність розпорядників бюджетних коштів за належну якість та відповідну кількість наданих державних послуг їх споживачам.

Для переходу до європейських стандартів у бюджетному плануванні необхідно застосовувати відповідні базові складові методики програмно-цільового методу планування бюджетних видатків. До яких в першу чергу відносять стратегічне та середньострокове планування бюджету. Держава повинна визначитися зі своїми напрямками стратегічного розвитку бюджетної системи. Та на їх основі розробити середньострокові бюджетні плани. Важливе значення має система моніторингу та оцінки показників результативності бюджетних програм. Постійний моніторинг дозволяє відстежувати хід реалізації програми та її результати, а також надавати інформацію про поточний стан виконання програми і приймати якісні управлінські рішення щодо процесу виконання програми.

В демократичному суспільстві велике значення має також процес залучення громадськості до прийняття відповідних рішень щодо витрачання бюджетних коштів шляхом збільшення прозорості бюджетної інформації. Активна участь громадян країни в бюджетному процесі, як на стадії бюджетного планування, так

і на стадії бюджетного контролю і моніторингу, важлива як для розробки ефективних бюджетних програм, так і успішного соціально-економічного розвитку нашої держави.

Список використаних джерел:

1. Бюджетний кодекс України: Закон України від 08.07.2010. № 2456-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/>
2. Сучасна бюджетна система: правила та процедури: навч. посіб. / [за заг.ред. В. В. Зубенка]; ІБСЕД, Проект «Зміцнення місцевої фінансової ініціативи (ЗМФІ-П) впровадження». – К., 2017. – 184 с.

Каменюк А. Р.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

**НАПРЯМИ ВИРШЕННЯ ПРОБЛЕМ МОТИВАЦІЇ ПЕРСОНАЛУ
НА ПІДПРИЄМСТВІ**

Підтримка мотивації та залучення співробітників може допомогти підвищити моральний дух, знизити плинність кадрів і створити більш динамічну і прибуткову діяльність.

Хоча різні речі мотивують різних людей, є кілька демотивуючих практик, які можуть негативно вплинути на ваш бізнес. Розпізнавання і виправлення цих проблем може допомогти поліпшити функціонування вашої організації.

Не сформована структура лідерства

Коли здається, що ніхто не несе відповідальності, або що ще гірше, всі думають, що вони відповідальні. Відсутність ієрархії чи прямої структури звітності призводить до плутанини і загальному браку керівництва.

Співробітники демотивовані, тому що їхні цілі неясні, і, отже, важкі для досягнення. Ось деякі проблеми, які сприяють цій демотивації співробітників: незрозумілі або неіснуючі посадові інструкції; немає чіткої ланцюжка командування; неорганізовані директиви; туманні цілі і завдання.

Проблема мотивації співробітників може бути вирішена шляхом написання докладних посадових інструкцій, створення внутрішньої організаційної структури та встановлення чітких організаційних цілей як індивідуально, так і відділом.

Відсутність складної роботи.

Співробітники, які нудьгують, як правило, не мотивовані. Вони можуть не цікавитися завданнями, які вони вважають буденними, або можуть погано виконувати свою роботу. Ось деякі причини цієї мотиваційної проблеми: неналежні найми; не використання набору навичок співробітника; відсутність можливостей професійного розвитку.

Ця проблема може вирішуватися за кількома напрямками, включаючи етап співбесіди, коли ви повинні прагнути до того, щоб людина, яку ви наймаєте, підходила для вашої роботи.